

- การพยายามผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตีบและอุดตัน

การคัดกรองผู้ป่วยที่คิดว่าเป็นอาการของโรคหลอดเลือดสมอง

๑. FAST
๒. การซักประวัติที่เกี่ยวข้อง
๓. เจาะ Lab (FBS, BUN, Cr, Electrolyte, Coagulogram PT, INR)
๔. CT Scan, Chest X-ray, EKG
๕. NPO
๖. ให้ยา rTPA สูงสุดไม่เกิน ๗๐ มิลลิกรัม
๗. Record I/O
๘. ครบ ๒๕ ชั่วโมง ทำ CT Scan ช้า
๙. เฝ้าระวังภาวะแทรกซ้อนที่จะเกิดกับผู้ป่วย
- ๑๐.เตรียมทำผ่าตัด ถ้าผู้ป่วย emergency BP drop, bleeding ช้า

การรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตีบและอุดตัน

แพทย์จะพิจารณาให้ยา rTPA ในระยะ acute ไม่เกิน ๔.๕ ชั่วโมงหลังจากเกิดอาการ Ischemic Stroke ข้อห้ามในการให้ยา

- ๑) มีประวัติได้รับอุบัติเหตุที่สมองหรือเคยเป็นโรคหลอดเลือดสมองภายใน ๓ เดือน
- ๒) มีประวัติกล้ามเนื้อหัวใจขาดเฉียด (Myocardial Infarction) ภายใน ๓ เดือน
- ๓) มีเลือดออกในทางเดินอาหาร หรือทางเดินปัสสาวะภายใน ๒๑ วัน
- ๔) ได้รับการผ่าตัดใหญ่ภายใน ๑๕ วัน
- ๕) ได้รับการเจาะเลือดทางหลอดเลือดแดง ในตำแหน่งที่ไม่สามารถห้ามเลือดได้
- ๖) มีประวัติเลือดออกในสมองมาก่อน
- ๗) ความดันโลหิตตัวบนมากกว่า ๑๘๕ mmHg หรือตัวล่างมากกว่า ๑๑๐ mmHg
- ๘) ตรวจร่างกายพบว่ามีเลือดออก หรือการได้รับอุบัติเหตุ เช่น มีกระดูกหัก
- ๙) มีประวัติการรับประทานยาป้องกันเลือดแข็งตัว โดยค่า INR มากกว่า ๑.๗
- ๑๐) ได้รับ heparin หรือ warfarin ภายใน ๔๘ ชั่วโมง และค่า PTT (Partialthromboplastin Time) ผิดปกติ
- ๑๑) ปริมาณเกล็ดเลือดน้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ / มม^๓
- ๑๒) ระดับน้ำตาลในเลือดต่ำกว่า ๕๐ มก. / ㎗. หรือมากกว่า ๔๐๐ มก. / ㎗.
- ๑๓) มีอาการซึ่งร่วมด้วย แต้ถ้าคิดว่าอาการซักเกิดจากโรคหลอดเลือดสมองขนาดเล็กก็สามารถให้ยาได้
- ๑๔) เอกซเรย์คอมพิวเตอร์สมอง hypodensity > ๑/๓ cerebral hemisphere

การดูแลผู้ป่วยในการให้ยา

- ๑) ผู้ป่วยควรได้รับการรักษาใน stroke unit หรือ ICU

๒) Best rest: หานั่งหัวสูง ๗๕ - ๓๐ □

๓) Keep BP

๔) ดูแลไม่ให้มีไข้ (ถ้ามีไข้สมองจะถูกทำลาย) ถ้าอุณหภูมิมากกว่า ๓๗.๕ C ให้ยาและเช็คตัวลดไข้ กิจกรรมการพยาบาลเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน

งดกิจกรรมหลังให้ยา rTPA ภายใน ๒๔ ชั่วโมง ดังนี้

-งดให้ heparin / warfarin / antiplatelet

-งดใส่ NG Tube / Foley's cath

-งดแท้งสายยางเข้าหลอดเลือดดำส่วนกลาง (central line)

-งดเจาะ Arterial Blood gas หรือ เจาะหลอดเลือดแดง

-หลีกเลี่ยงการใส่สายสวนปัสสาวะภายใน ๓๐ นาที หลังให้ยา

-ควรให้ยาลดกรดเพื่อป้องกันเลือดออกในระบบทางเดินอาหารตามแผนการรักษา

เมื่อสงสัยว่าเกิดภาวะแทรกซ้อน

อาการและอาการแสดงที่สงสัยว่าน่าจะมีเลือดออกในสมอง เช่น ปวดศีรษะ ระดับความรู้สึกตัวลดลงอย่างฉับพลัน สัญญาณซึพเปลี่ยนแปลง ความดันโลหิตสูงฉับพลัน หรือบางรายอาจมีอาการคลื่นไส้อาเจียน ควรปฏิบัติตามนี้

- หยุดให้ยา rTPA และรายงานแพทย์ทันที

-เตรียมผู้ป่วยเพื่อตรวจ CT brain emergency ทันที

-รายงานแพทย์ศัลยกรรม

-เจาะเลือดตรวจ : CBC, Plt, INR, PTT, PT

-เตรียมให้ FFP (Fresh Frozen Plasma) ประมาณ ๑๐ C.C./kg. ตามแผนการรักษา

-การประเมินในภาวะวิกฤติ โดยใช้ COMPOSURE

C = Consciousness

O = Oxygenation

M = Motor function

P = Pupils

o = Ocular movement

S = Signs

U = Urinary output

R = Reflexes

E = Emergency

- การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงโดยใช้MEWS

ความดันในสมองถือเป็นความดันของน้ำในสันหลัง (cerebrospinal fluid : CSF) จากโพรงของสมอง (ventricle) ค่าปกติอยู่ระหว่าง ๐ - ๑๕ มม.ปรอท หรือ ๑๐ - ๑๕ ซม.น้ำ จะถือว่าความดันในกะโหลกศีรษะสูง เมื่อมีความดันสูงกว่า ๒๐ มม.ปรอท ในขณะพัก ปกติค่าความดันในสมองจะขึ้นลงตามกิจกรรมของร่างกาย

การมีความดันภายในกะโหลกศีรษะสูงขึ้นได้นั้นเกิดจาก

- เนื้องอกที่มีการขยายตัวร่วมกับสมองบวม (Cerebral edema)
- การไหลเวียนของเลือดในช่องกะโหลกศีรษะผิดปกติ
- การอุดตันทางเดินน้ำหล่อสมองและไขสันหลัง (CSF obstruction)

ปัจจัยเสริมที่ทำให้เกิดภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง

- คาร์บอนไดออกไซด์สูงกว่าปกติ ($\text{PCO}_2 > 45$ มม.ปรอท = hypercapnia)
- ออกซิเจนในเลือดลดลง ($\text{PO}_2 < 50$ มม.ปรอท = hypoxemia)
- กลไกการช่วยเหลือด้านการหายใจ เช่น การดูดเสมหะ หรือให้เครื่องช่วยหายใจขณะได้รับยาขยายหลอดเลือด เช่น ยาสลบ ยาลดความดัน หรือสารภูมิแพ้
- ท่านอน ทำศีรษะต่ำ
- การเกร็งกล้ามเนื้อ
- ภาวะเครียดจากการมณฑ์หรือความ
- การแพ้ผลิตภัณฑ์

โครงสร้างของสมองประกอบด้วย ๑) เลือด ร้อยละ ๔ ๒) เนื้อสมอง ร้อยละ ๘๕ และ ๓) น้ำในสันหลัง ร้อยละ ๑๑ ปริมาตรของส่วนส่วนสมองภายในกะโหลกศีรษะ ถืออยู่ประมาณ ๑๗๐๐ - ๑๙๐๐ มล. ซึ่งทั้งหมดจะเป็นปริมาตรที่คงที่อยู่ในกะโหลกศีรษะที่เป็นส่วนแข็ง ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในกะโหลกศีรษะ ย่อมทำให้ความดันในสมองเพิ่มขึ้น การคำนวณความสมดุลของสมองในกะโหลกศีรษะ ยังขึ้นอยู่กับการไหลเวียนเลือดภายในสมองด้วย ซึ่งต้องมีองค์ประกอบ cerebral blood volume , cerebral blood flow : CBF ,cerebral perfusion pressure : CPP, cerebral auto regulatory mechanism

อาการและอาการแสดง

อาการและอาการแสดงที่เกิดจากความดันในโพรงกะโหลกศีรษะสูงทั่ว ๆ ไป ได้แก่

- การเปลี่ยนแปลงระดับความรู้สึกตัว
- การเปลี่ยนแปลงของรูม่านตา
- ความผิดปกติในการมองเห็น
- อาการปวดศีรษะ
- การอาเจียน

๑.๖ การเปลี่ยนแปลงสัญญาณซีพ

๑.๗ การสูญเสียรีเพล็กซ์ของก้าน

๑.๘ ประสาทตาบวม (papilledema) และประสาทสมองที่๖อ่อนแรง(sixth nerve paresis)

อาการและอาการแสดงที่เกิดจากการสูญเสียหน้าที่ของสมองเฉพาะที่

๑.๙ การอ่อนแรงของกล้ามเนื้อ

๑.๑๐ การชา

๑.๑๑ ความผิดปกติในการหายใจ

๑.๑๒ การมีอัมพาตของกล้ามเนื้อ

การรักษาความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะเพิ่มสูง

๑. การใส่ห่อหายใจ (intubation) และควบคุมการหายใจให้ PCO_2 อยู่ระหว่าง ๒๕ - ๓๐ มม.ปรอท และ PO_2 มากกว่า ๕๐ มม.ปรอท PCO_2 ที่เพิ่มจาก ๓๐ เป็น ๓๐ มม.ปรอท

๒. การยกศีรษะสูงประมาณ ๓๐

๓. การติดตามความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะแบบต่อเนื่อง (ICP monitoring)

๔. การใช้ mannitol ลดความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะ

๕. การใช้ furosemide

๖. การใช้ steroids ตัวที่ใช้บ่อย คือ dexamethasone

๗. การใช้Barbiturates ใช้เป็นวิธีสุดท้ายในการลดความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะที่เพิ่มสูง

๘. Hypothermia ช่วยลดเมtabolism ของสมอง

๙. การควบคุมความดันโลหิต หลอดเลือดสมองจะสามารถตอบสนองเองได้ที่ความดันเฉลี่ย (mean arterial pressure) ไม่ต่ำกว่า ๖๐ มม.ปรอท และไม่สูงกว่า ๑๖๐ มม.

๑๐. การรักษาโดยการผ่าตัดเอาสาเหตุของความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะเพิ่มสูงออก
การพยายามผู้ป่วยที่มีความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะสูง

๑) การประเมินผู้ป่วยทางระบบประสาท

โดยการประเมินทุก ๑๕ นาที ในผู้ป่วยที่มีอาการเปลี่ยนแปลงมาก ๆ จะถึงทุก ๕ ชั่วโมง ถ้าผู้ป่วยมีอาการคงที่ดี เมื่อผู้ป่วยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของระดับความรู้สึกตัว จะต้องรับรายงานแพทย์ทันทีก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงของรูม่านตา การเคลื่อนไหวลูกตา การเคลื่อนไหวแขนขา การรับความรู้สึก หรือสัญญาณซีพ

๒) การดูแลทางเดินหายใจ

-วัดค่าความดันกําชในหลอดเลือดแดง (Blood gas) เป็นระยะ

PaO_2 ๘๐ - ๑๐๐ มม.ปรอท

PaCO_2 ๒๕ - ๓๐ มม.ปรอท

O_2 saturation ๙๕ - ๑๐๐ มม.ปรอท

pH ๗.๓๕ - ๗.๔๕ มม.ปรอท

HCO_3 ๒๒ - ๒๖ มม.ปรอท

- หลีกเลี่ยงการให้ยาานอนหลับ ถ้าจำเป็นต้องให้ควรให้ในขนาดที่ไม่สูง เพราะจะกดการหายใจทำให้การบอนไดออกไซซ์ดีค้าง จึงต้องสังเกตลักษณะการหายใจของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด
- ให้ออกซิเจนในผู้ป่วยที่มีออกซิเจนต่ำ
- พลิกตัวผู้ป่วยทุก ๒ ชั่วโมง เพื่อให้เสมหะระบายนอกได้ดี
- กระตุนให้ผู้ป่วยหายใจลึก ๆ หรือใช้ Ambu bag บีบให้ ๒ – ๓ ครั้ง ทุก ๑ ชั่วโมง จะทำให้ถุงลมปอดขยายได้เต็มที่

๓) การดูดเสมหะ

- กระตุนให้ผู้ป่วยหายใจเร็ว แรง ลึก ด้วย Ambu bag ต่อ กับ ออกซิเจน
- ดูดเสมหะอย่างเบามือ โดยใช้เวลาในแต่ละครั้งนาน ๑๐ – ๑๕ วินาที
- เมื่อดูดเสมหะจนทางเดินหายใจโล่งแล้วให้ผู้ป่วยพักประมาณ ๒ ชั่วโมง
- งดให้ออกซิเจน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ในผู้ป่วยปอดอุดกั้นเรื้อรัง (COPD)
- ในผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ
 - ดูแลไม่ให้หายใจต้านการทำงาน
 - ตรวจสอบการทำงานของเครื่องสม่ำเสมอ และตรวจหาความดันก้าวในหลอดเลือดแดงเป็นระยะ
 - การเพิ่มความดันบวกขณะหายใจออก (PEEP) ทำให้ความดันในช่องอกสูง จึงต้องพิจารณาถึงความจำเป็นในการใช้

๔) การจำกัดสารน้ำ

- ในระยะแรกของการบาดเจ็บ และในขณะที่ยังมีสมองบวมน้ำ แพทย์จะให้น้ำ ๑๐๐๐ – ๑๕๐๐ ซีซีต่อวัน โดยยอมให้ผู้ป่วยอยู่ในภาวะขาดน้ำเล็กน้อย
- ประเมินอาการแสดงของภาวะขาดน้ำและภาวะน้ำเกิน
- สังเกตอาการและอาการแสดงของภาวะ DI และ SIADH
- ตรวจดูอัตราการไหลของสารน้ำทางหลอดเลือดดำทุก ๑ – ๒ ชั่วโมง
- จัดปริมาณและบันทึกปริมาณน้ำให้เหมาะสมในแต่ละเมื่อและแต่ละเวร
- บันทึกสัญญาณชีพตลอดจนลักษณะการเต้นของหัวใจอย่างน้อยทุก ๒ – ๕ ชั่วโมง

๕) การลดปัจจัยที่ทำให้ความดันภายในโพรงกะโหลกศีรษะเพิ่มสูงขึ้น

การจัดท่าทาง

- จัดท่าให้ผู้ป่วยนอนลำตัวและศีรษะอยู่ในแนวตรงเสมอ นอนหัวขวา หรือศีรษะสูง ๑๐ – ๓๐ องศา ห้ามนอนในท่าที่ทำให้ข้อต่อพอกง (Hip flex) มากกว่า ๙๐ องศา

การควบคุมอุณหภูมิ

- เชิดตัวด้วยน้ำเย็น และใช้กระเป็น้ำแข็งบางบริเวณรักแร้และขาหนีบ
- ให้ยาลดไข้
- ใช้ผ้าห่มลดอุณหภูมิ (Hypothermia blanket)

การลดการเกร็งของกล้ามเนื้อ